

Πρξ 20,6-12

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν Τρωάδα

Τήν προηγούμενη φορά εἶχαμε τή χαρά νά ξεναγηθοῦμε στόν ναό, στό σπίτι τοῦ Θεοῦ. Σήμερα θά μεταφερθοῦμε μέ τή σκέψη μας στά πρῶτα χρόνια τοῦ χριστιανισμοῦ, τότε πού δέν ὑπῆρχαν ἀκόμη ναοί ὅπως στήν ἐποχή μας, μέ ὁμορφες ἀγιογραφίες, μέ προσκυνητάρια καί μανουάλια, μέ καντήλια καί πολυελαίους. **Στά σπίτια τῶν χριστιανῶν τελοῦνταν ἀρχικά ἡ Θεία Λειτουργία.** Ἀπλά καί φτωχικά ἦταν ὅλα γύρω, ἀλλά μέσα στίς καρδιές τῶν πιστῶν ἦταν πλούσια ἡ ἀγάπη στόν Χριστό, ἦταν **δυνατή ἡ λαχτάρα τους νά κοινωνοῦν ὅσο πιά συχνά μπορούσαν** τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκεῖνο τό βράδυ στήν **Τρωάδα** -τή γνωστή μας ἀρχαία Τροία- ἦταν ἀκόμη μεγαλύτερη ἡ λαχτάρα καί ἡ συγκίνηση τῶν πιστῶν. Στή νυχτερινή Θεία Λειτουργία θά ἀποχαιρετοῦσαν τόν ἀπόστολο Παῦλο. Εἶχαν τή χαρά νά τόν ἔχουν λίγες μέρες κοντά τους, μά ἔφτασε ὁ καιρός τῆς ἀναχώρησης. Γιά τελευταία φορά, λοιπόν, θά ἄκουγαν ἀπό τά χεῖλη του τά λόγια τοῦ Θεοῦ.

Ἦταν **Κυριακή**, ἡ ἀγαπημένη μέρα ὅλων τῶν χριστιανῶν· ἡ μέρα πού **συναντιοῦνται οἱ χριστιανοί, οἱ χριστιανοί τῆς γῆς καί**

τοῦ οὐρανοῦ! Στήν ἱερή αὐτή συνάντηση τῆς Θείας Λειτουργίας, αἰῶνες τώρα, εἶναι παρών ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καί ὅλοι ὅσοι Τόν ἀγαποῦν: οἱ ἄγγελοι, οἱ ἅγιοι, ἡ Παναγία μας καί ὅλοι οἱ πιστοί!

Ἔτσι κι ἐκείνη τήν Κυριακή δέν ἔλειπε κανείς ἀπό τούς χριστιανούς τῆς Τρωάδας. Συγκεντρώθηκαν ὅλοι στόν ἐπάνω ὄροφο ἐνός μεγάλου σπιτιοῦ, πού εἶχε μετατραπεῖ σέ πρόχειρο ναό, περιμένοντας μέ λαχτάρα ν' ἀκούσουν τά λόγια τοῦ Εὐαγγελίου καί νά κοινωνήσουν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Συγκινημένοι παρακολουθοῦν τή Θεία Λειτουργία μέ προσοχή καί εὐλάβεια. Δοξολογοῦν τόν Θεό καί προσεύχονται γιά ὅλο τόν κόσμο.

Κάποια στιγμή ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀρχίζει νά κηρύπτει. Ἡ ὥρα εἶναι περασμένη. Ἀλλά οἱ χριστιανοί κρέμονται ἀπό τά χεῖλη του. Δέν ἀκούγεται οὔτε ψίθυρος. Μόνο ἡ φωνή τοῦ ἀποστόλου ἀντηχεῖ μέσα στήν ἡσυχία τῆς νύχτας καί οἱ ἀναμμένες λαμπάδες ρίχνουν γύρω τό φῶς τους.

Ξαφνικά ἀκούγεται ἓνας δυνατός θόρυβος. Ἐντρομοί κάποιοι σηκώνονται καί σκύβουν ἀπό τό παράθυρο. Ἄλλοι ἀρχίζουν νά κατεβαίνουν τίς σκάλες. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τούς ἀκολουθεῖ. Φωνές ἀγωνίας ἀκούγονται. Τί συμβαίνει;

Ἕνας νεαρός χριστιανός, ὁ Εὐτυχός, βρίσκεται πεσμένος στό ἔδαφος. Πνοή δέν βγαίνει ἀπό τά χεῖλη του. Μάταια προσπαθοῦν κάποιοι νά βροῦν ἓνα σημάδι ζωῆς. Εἶναι νεκρός. Μά πῶς; Τί συνέβη; Ὁ Εὐτυχός εἶχε πέσει ἀπό τόν τρίτο ὄροφο. Παρακολουθοῦσε κι αὐτός μαζί μέ τούς ἄλλους χριστιανούς τή Θεία Λειτουργία καί τό κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Εἶχε καθίσει στό περβάζι τοῦ ἀνοιχτοῦ παραθύρου, ἴσως γιά νά βλέπει καλύτερα ἀπό κεῖ τόν ἀπόστολο. Θές ἡ ζέστη ἀπό τίς πολλές λαμπάδες, θές ἡ περασμένη ὥρα, σέ μιά στιγμή ἔκλεισαν τά βλέφαρά του καί ἀποκοιμήθηκε. Ἔτσι ὅμως ὅπως καθόταν στό ἀνοιχτό παράθυρο, ἔχασε τήν ἰσορροπία του, ἔπεσε στό κενό καί χτύπησε θανάσιμα.

Λυπημένοι οἱ χριστιανοί βλέπουν τό ἄψυχο σῶμα του. Τόσο ἀ -

πρόσμενα καί σκληρά, λοιπόν, θά ἔπαιρνε τέρμα ἡ ζωὴ τοῦ νεαροῦ παιδιοῦ; Καί τόσο δυσάρεστα θά τελείωνε ἐκείνη ἡ κατανυκτική Θεία Λειτουργία; Ὁ ἀπόστολος Παῦλος νιώθει τήν ἀγωνία καί τόν πόνο τους. Σκύβει πάνω ἀπό τόν Εὐτυχο καί τόν παίρνει στήν ἀγκαλιά του. Ποιός ξέρει τί μυστική προσευχή ἔκανε μ' ὅλη τή θερμότητα τῆς καρδιάς του! Γυρνώντας πρὸς τοὺς χριστιανούς, τοὺς λέει μέ βεβαιότητα καί θαυμαστή ἡρεμία: «Μὴν ἀνησυχεῖτε. Εἶναι ζωντανός!». Πραγματικά, νά, ὁ Εὐτυχος ἀνοίγει τὰ μάτια του! Εἶναι στ' ἀλήθεια καί πάλι ζωντανός ἀνάμεσά τους!

Ἐκπληξή, χαρά, ἀλλά καί θαυμασμός πλημμύρισε τίς καρδιές ὅλων. Λόγια εὐχαριστίας καί δοξολογίας ἀκούγονται: «Τί μεγάλος πού εἶναι ὁ Θεός μας! Πόσο θαυμαστά τὰ ἔργα Του!».

Καί ἡ Θεία Λειτουργία; Ἐμεινε στή μέση; Ὁχι, παιδιά! Δοξάζοντας τόν Θεό, **συνέχισαν τήν προσευχή τους μέ ἀκόμη μεγαλύτερη πίστη. Καί κοινώνησαν ὅλοι** σάν ἀδέρφια ἀγαπημένα, μέλη τῆς μεγάλης οἰκογένειας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας. Μετά τή Θεία Κοινωνία **ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνέχισε τό κήρυγμά του μέχρι τὰ χαράματα.** Κανείς ἀπό τοὺς πιστοὺς δέν θέλησε νωρίτερα νά φύγει. Κανείς δέν ἔνιωθε κουρασμένος. Τόν ἄκουγαν ὅλοι μέ ἀμείωτη προσοχή καί λαχτάρα, ὥσπου ξημέρωσε. Τότε τοὺς ἀποχαιρέτησε καί ἀναχώρησε γιὰ τό ταξίδι του μαζί μέ τοὺς συνεργάτες του.

Ἐκείνη τήν ὁλονύκτια Θεία Λειτουργία δέν θά τὴν ξεχνοῦσαν ποτέ οἱ χριστιανοὶ τῆς Τρωάδας.

Παρόντες ὅλοι στή Θεία Λειτουργία!

Κάθε Θεία Λειτουργία, παιδιά, ὅταν τὴν παρακολουθοῦμε μέ

προσοχή καί **εὐλάβεια**, ἀφήνει στήν καρδιά μας κάτι πολύ μεγάλο, κάτι ἀπό τήν **ὁμορφιά τοῦ παραδείσου**! Γι' αὐτό ἡ Κυριακή εἶναι ἡ ἀγαπημένη μέρα ὅλων τῶν χριστιανῶν. Τή μέρα αὕτη **ἀναστήθηκε ὁ Χριστός** κι ἀπό τότε **εἶναι ἡ δική Του μέρα**, ὅπως λέει καί τ' **ὄνομά της**: Κυριακή σημαίνει «τοῦ Κυρίου». Κάθε Κυριακή, λοιπόν, εἶναι γιορτή· γιορτάζουμε τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. **Κάθε Κυριακή εἶναι μιά μικρή Πασχαλιά!**

Κι αὕτη τήν ξεχωριστή μέρα τελεῖται, αἰῶνες τώρα, ἡ Θεία Λειτουργία. **Μᾶς καλεῖ ὁ Κύριος στό σπίτι Του, γιά νά γιορτάσουμε μαζί.** Χτυπᾷ ἀπό τό πρῶί **ἡ καμπάνα** τοῦ ναοῦ, κι εἶναι σάν νά μᾶς λέει: «Ξύπνα, παιδί τοῦ Θεοῦ! Σήκω νά ἐτοιμαστεῖς. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός σέ περιμένει στό σπίτι Του». (*Δείχνουμε στά παιδιά γραμμένα τά λόγια τῆς καμπάνας, βλ. ἐποπικό ὑλικό*).

Στ' ἀλήθεια, παιδιά, σκεφτήκατε πόσες εἶναι οἱ ὥρες τῆς ἑβδομάδας πού ἔχουμε στή διάθεσή μας γιά νά παίζουμε, νά κοιμηθοῦμε, νά πᾶμε στό σχολεῖο, νά κάνουμε διάφορες δραστηριότητες; Ἐλάτε νά κάνουμε τόν πολλαπλασιασμό (*βλ. ἐποπικό ὑλικό*): 24 ὥρες X 7 μέρες, πόσο κάνει; **168 ὥρες ὁλοδικές μας!** Κι ἀπ' αὐτές **μία μόνο, τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας, ζητᾷ ὁ Χριστός νά πᾶμε στό σπίτι Του.**

Καί γιατί μᾶς καλεῖ στό σπίτι του; Γιά νά γιορτάσουμε! Γιά νά ἀγιάσει καί νά εὐλογῇσει κι ὅλες τίς υπόλοιπες ὥρες μας. Κάθε φορά πού χάνουμε τόν ἐκκλησιασμό, χάνουμε τήν εὐκαιρία νά πάρουμε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Πῶς νά 'ναι τότε εὐλογημένη ἡ ἑβδομάδα μας; Ἀντίθετα, ἂν τήν Κυριακή ἔχουμε πρώτη μας ἐπιλογή τόν ἐκκλησιασμό, τότε καί ὅλες οἱ ἄλλες δραστηριότητές μας θά εἶναι εὐλογημένες.

Ναί, εἶναι **εὐλογημένα ἐκεῖνα τά παιδιά** πού δέν ξεχνοῦν τό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ καί **τρέχουν κάθε Κυριακή πρῶί μέ λαχτάρα στόν ναό.** Εἶναι εὐλογημένα τά παιδιά πού **νικοῦν τόν πειρασμό τῆς νύστας καί τῆς τεμπελιᾶς**· πού δέν βάζουν τίποτε ἄλλο στό

πρόγραμμά τους τό πρωί τῆς Κυριακῆς παρά πρώτα πρώτα τόν ἐκκλησιασμό.

Κάθε Κυριακή πρωί, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς περιμένει στήν **πόρτα τοῦ ναοῦ· ὅπως ὁ καλός βοσκός** στέκεται στό μαντρί καί μετᾷ τὰ πρόβατά του. Κι ὅπως ὁ βοσκός, ἂν διαπιστώσει ὅτι κάποιο πρόβατό του λείπει, ἔχει ἀγωνία, γιατί ξέρεي ὅτι κινδυνεύει ἔξω ἀπό τή στάνη, ἔτσι καί ὁ Χριστός: Κάθε φορά πού λείπει κάποιο ἀπό τὰ παιδιά Του λυπᾶται, γιατί ξέρει ὅτι πολλοί κίνδυνοι παραμονεύουν μακριά ἀπό τό σπίτι Του, μακριά ἀπό τήν ἀγκαλιά Του. Μᾶς ψάχνει, λοιπόν, κάθε Κυριακή πρωί. Καί πόσο χαίρεται νά μᾶς βλέπει, τή Μαρία, τή Σοφία, τήν Ἄννα, τόν Γιώργο, τόν Γιάννη, τόν Κώστα, κάθε ἓνα παιδί ξεχωριστά ἀσφαλισμένο μέσα στό κοπαδάκι τῆς Ἐκκλησίας Του! *(Προτεινόμενο τραγούδι: «Κυριακή» ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Β΄», σ. 290· CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 8, βλ. ἐποπτικό ὕλικό).*

**Κάθε Κυριακή, Χριστέ μου,
στόν δικό Σου τόν ναό
θέ νά τρέχω μέ λαχτάρα
πάντα νά Σέ συναντῶ.**

**Τούς ἀγίους, τούς ἀγγέλους
συναντῶ κι αὐτούς ἐκεῖ
καί Ἐσένα ἀνυμνοῦμε
μέ εὐλάβεια, προσοχή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Έγχρωμες εικόνες.
2. Τό κάλεσμα της καμπάνας.
3. Καρτέλα με τόν πολλαπλασιασμό.
4. Τραγούδια: α) «Κυριακή» σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
β) Αὐτοσχέδιο τραγούδι (στή μουσική «Τό ταξίδι»,
βλ. ἐποπτικό ὑλικό τοῦ προηγούμενου Μαθήματος).
5. Παιχνίδια σχετικά μέ τά μαθήματα 1-9.
6. Κατασκευή: Ρολόι γιά τό χέρι.